

12. Social and humanitarian policy: textbook/ [authors: V. P. Troshchynskiy, V. A. Skurativskiy, M. V. Kravchenko, etc.]; under general editors Yu. V. Kovbasyuk, V. P. Troshchynskiy. Kyiv : NADU, 2016. 792 p.
13. Socio-humanitarian factors of integration and consolidation of Ukrainian society: analyst. add. / author number : V. P. Troshchynskiy, V. A. Skurativskiy, O. P. Petroye and others. Kyiv : NADU, 2018. 160 p.
14. Formation of Ukrainian identity in the conditions of modern challenges: theoretical and political aspects: monograph / V. P. Troshchynskiy, V. A. Skurativskiy, N. P. Yarosh, etc.; in general ed. V. P. Troshchynskiy. Kyiv : National Academy of Sciences, 2018. 256 p.

PARTICIPATION OF ADVISORY BODIES IN THE FORMATION AND IMPLEMENTATION OF SOCIO-HUMANITARIAN POLICY IN UKRAINE

Chepurko Yaroslav – postgraduate student at the Department of Regional Policy Educational and Scientific Institute of Public Management and Public Service of the T. Shevchenko National University of Kyiv

The article examines the direct participation of consultative and advisory bodies in the formation and implementation of socio-humanitarian policy in Ukraine. The main directions of consultative and advisory bodies as subjects of formation and implementation of state policy in the socio-humanitarian sphere are analyzed. It was found that the main principles of activity of consultative and advisory bodies are the rule of law, legality, transparency, openness and responsibility. The inadequacy of the developed and approved normative legal acts that could form a high-quality mechanism of interaction between the authorities and communities in the formation and implementation of socio-humanitarian policy, consultations with the public, the creation of consultative and advisory bodies, which could include representatives of the public (public, charitable, religious organizations), trade unions, experts, public figures, etc.), expansion of the conceptual apparatus, determination of ways to improve the effectiveness of such interaction in the specified area.

Key words: socio-humanitarian sphere, consultative and advisory bodies, state policy, public administration.

UDC 351.85.304

PARTICIPATION OF ADVISORY BODIES IN THE FORMATION AND IMPLEMENTATION OF SOCIO-HUMANITARIAN POLICY IN UKRAINE

Chepurko Yaroslav – postgraduate student at the Department of Regional Policy Educational and Scientific Institute of Public Management and Public Service of the T. Shevchenko National University of Kyiv

Research methodology. The research is based on the fundamental provisions of the science of public management and administration, and uses general scientific methods of understanding phenomena and processes in increasing the role of consultative and advisory bodies in the formation and implementation of socio-humanitarian policy in Ukraine.

The method of the unity of the historical and the logical provides an opportunity to follow the evolution of views on the development of the socio-humanitarian sphere as a reflection of the natural process of the development of civilization. Statistical methods were used for the quantitative analysis of the basic parameters of the state of socio-humanitarian security of society, as well as the role of consultative and advisory bodies in the formation and implementation of state policy in Ukraine. Based on the method of comparative analysis, the participation of consultative and advisory bodies in the formation and implementation of socio-humanitarian policy in Ukraine is revealed.

The aim of the study. The purpose of the scientific research is the theoretical justification of the participation of consultative and advisory bodies in the formation and implementation of socio-humanitarian policy in Ukraine.

Prospects for further research. The facts and patterns revealed in the results of the research can serve as a basis for the further implementation of the participation of consultative and advisory bodies in the formation and implementation of socio-humanitarian policy in Ukraine.

Key words: socio-humanitarian sphere, consultative and advisory bodies, state policy, public administration.

Надійшла до редакції 16.02.2023 р.

УДК 069(477):37]:02

БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС ПЕДАГОГІЧНОГО МУЗЕЮ УКРАЇНИ

Міхно Олександр Петрович – доктор педагогічних наук,
директор, Педагогічний музей України, м. Київ
<https://orcid.org/0000-0002-5271-9530>

DOI: [https://doi.org/
amihno@ukr.net](https://doi.org/amihno@ukr.net)

Матвійчук Оксана Євгенівна – кандидат педагогічних наук,
доцент Інституту післядипломної освіти
Київського університету імені Бориса Грінченка, м. Київ
<https://orcid.org/0000-0002-8555-3645>
e-mail: osvita-teka@ukr.net

Стаття присвячена аналізу змісту й структури бібліотечно-інформаційного ресурсу Педагогічного музею України з позиції використання його для вивчення історико-культурної спадщини. На основі науково-

методологічного інструментарію, основу якого складають системний, історико-логічний методологічні підходи та загальнонаукові методи теоретичного аналізу, синтезу, абстрагування, конкретизації, узагальнення, висвітлено місію музею як соціального інституту, відзначено, що музей безпосередньо відповідає за те, щоб інформація про його фонди була у вільному доступі.

Розглянуто загальну організацію бібліотечно-інформаційних ресурсів, їх цільове призначення. Акцентовано увагу на бібліотечно-інформаційному ресурсі Педагогічного музею України, що складається з тематичних книжкових колекцій, сформованих за хронологічно-тематичним принципом. Наведено приклади видавничої діяльності музею. Введено до наукового обігу інформацію про нові випуски музейних видавничих серій: «Бібліофонд Педагогічного музею»; «Педагогічні републікації». Назви випусків видавничих серій у тексті статті подано у форматі гіперпосилань, за яким можна завантажити електронні варіанти видань. Доведено, що реалізуючи право рівного доступу громадян до культурної спадщини шляхом оцифрування і видавничої діяльності, Педагогічний музей України транслює та інтегрує вітчизняну освітньо-культурну спадщину у світовий інформаційно-комунікаційний простір. Окреслено перспективну тематику наступних випусків видавничих серій музею.

Ключові слова: бібліотечно-інформаційний ресурс, Педагогічний музей України, книжкова колекція, видавничі серії, педагогічні републікації, бібліофонд Педагогічного музею.

Постановка проблеми. Серед соціальних інститутів, які здійснюють функції збереження національної пам'яті, архівам, бібліотекам та музеям належить особлива роль: як багатофункціональні спеціальні установи, вони покликані збирати, зберігати, досліджувати та надавати у суспільне користування історико-культурні джерела, історичні артефакти, що є свідками розвитку суспільства у багатьох вимірах. Реалізуючи право рівного доступу громадян до культурної спадщини, бібліотеки та музеї оцифровують свої фонди, створюють бази даних про зібрання і колекції, здійснюють видавничу діяльність, тим самим формують бібліотечно-інформаційний ресурс, що є одним із провідних завдань інституцій пам'яті. Над реалізацією цього завдання впродовж останніх років активно працює Педагогічний музей України – центральний вітчизняний профільний музей історії освіти. Надання дистанційного доступу до культурних історичних інформаційних об'єктів, зокрема фондів музеїв та бібліотек, ще більше актуалізується в сучасних умовах пандемії COVID-19 та російсько-української війни.

Останні дослідження та публікації. Аналіз останніх досліджень і публікацій дає підстави констатувати, що питанням взаємодії та співпраці бібліотек, архівів та музеїв присвячено праці вітчизняних науковців С. Горової [10], Н. Кунанець [14], С. Шемаєва [34]. Різні аспекти діяльності Педагогічного музею України досліджували В. Гайдей [8-9], О. Міхно [17-18-19-20], В. Тригубенко [25].

До визначення сутності термінів «інформаційні ресурси», «бібліотечно-інформаційні ресурси» звертались дослідники О. Бугаєва [4], Н. Гавриш [6], П. Рогова [13], І. Лобановська [24], Л. Заліток [24]. Окремі аспекти створення та функціонування бібліотечно-інформаційного ресурсу Педагогічного музею України презентували на наукових заходах співробітники музею В. Бондаренко [3], Л. Гаїда [7], В. Гайдей [8-9], О. Матвійчук [15], О. Міхно [17-20]. Однак у цілісному вигляді бібліотечно-інформаційний ресурс музею у науковій літературі наразі не представлений. Це й зумовило актуальність та *мету статті* – узагальнити відомості про бібліотечно-інформаційний ресурс Педагогічного музею України, що базується на фондах музею і складається з тематичних книжкових колекцій і видавничих серій, презентувати його структуру та зміст науковій спільноті.

Вклад основного матеріалу дослідження. Національні інформаційні ресурси, зокрема й галузеві, стають частиною стратегічних ресурсів суспільства та важливим фактором соціального та культурного життя країни. Історично так склалося, що музеї – багатофункціональні заклади соціальної інформації, призначені для збереження культурно-історичних цінностей, накопичення та поширення знань через вивчення і демонстрацію унікальних пам'яток матеріальної культури.

Педагогічний музей України з метою реалізації своїх основних завдань – зберігання, дослідження й пропагування української педагогічної спадщини – працівники музею використовують різні форми роботи: проводять екскурсії, організовують тематичні та ювілейні виставки, презентують тематику фондів у наукових публікаціях, у виступах на конференціях, оприлюднюють на офіційному сайті, на офіційних сторінках музею у соціальних мережах «Фейсбук», «Інстаграм», на відеохостингу «Ютуб».

Перш ніж охарактеризувати особливості бібліотечно-інформаційного ресурсу музею, здійснимо історичний екскурс, адже створення будь-якого ресурсу – тривалий процес. Так, історія формування фондів музею сягає початку минулого століття. Музей засновано 1901 р. у Києві як установу, покликану зберігати і популяризувати надбання педагогічної спадщини. Положенням про Педагогічний музей передбачалося мати в ньому три відділення: наочні навчальні посібники, предмети шкільної гігієни, фізичного виховання; колекції настановчих, методичних матеріалів, підручників і книг для класного читання з різних предметів, що викладалися в російських і зарубіжних школах; спеціальну педагогічну бібліотеку. Користуватись (безкоштовно) фондами музею мали право всі працівники навчальних закладів

міста, студенти, учні старших класів гімназій, а також сторонні особи, але вже з дозволу завідуючого. З бібліотеки книги видавались і додому [33; 52].

Коли у 1912 р. музей почав працювати у спеціально збудованому для нього приміщенні на вул. Володимирській (нині приміщення Київського Будинку вчителя), бібліотечний фонд нараховував 7 тис. книг. Окрім того, для музею щорічно передплачували 50 назв педагогічних російських та іноземних журналів. Із початком Української революції 1917–1921 рр. Педагогічний музей став центром національного життя: з травня 1917 р. у приміщенні музею кілька кімнат займала Центральна рада [25; 43].

Із плином часу фонди музею поповнювались. Нині Педагогічний музей України у своїх фондах зберігає безцінні для освітнього та культурного поступу бібліотечно-інформаційні ресурси (книжковий фонд, фонд на електронних носіях, періодику, каталоги, картотеки, тематичні колекції), призначені в першу чергу дослідникам історії освіти, культури, педагогам. Представлення цих ресурсів у інформаційному просторі набуває особливого значення в сучасних умовах глобалізації та діджиталізації. Наголосимо, що нині перша – основна і традиційна – функція музею щодо накопичення та збереження культурної спадщини залишається актуальною. Але наш час вимагає переглянути питання інформаційного наповнення, оцифрування та наукового супроводу музейних колекцій.

Бібліотечно-інформаційні ресурси розкриваються, позиціонуються, надаються користувачам за допомогою традиційних та дистанційних форм роботи, технічних засобів, електронних інформаційних сервісів. Основу бібліотечно-інформаційного ресурсу складає бібліотечний фонд. Обсяг або величина фонду – це кількість зосереджених у фонді документів. Фонд Педагогічного музею України станом на 31.12.2022 р. становить 46.912 од. зб. У складі фонду виділено кілька колекцій найцінніших книжкових пам'яток, які згруповано за хронологічною та шрифтовою ознакою: інкунабули, стародруки латинським шрифтом XVI–XVIII ст., кириличні стародруки XVII – поч. XX ст., видання гражданського друку XVIII – першої третини XIX ст. Колекція налічує 24 од. зб. Більш детально про ці колекції описано в публікаціях директора музею О.Міхна [17-19].

Перлиною фонду музею є нечисленна, але надзвичайно цікава з наукового та історичного погляду колекція кириличних видань XVII – початку XX ст., до якої входять книги, надруковані слов'янським кириличним шрифтом. Колекція кириличних видань музею нараховує 43 книги. Двадцять із них надруковано у XVII ст., дев'ятнадцять – у XVIII, три – у XIX і одна – на початку XX ст. Колекцію «Видання гражданського друку XVIII – першої третини XIX ст.» представлено 70 виданнями.

Колекція «Журнали педагогічної та історико-культурної тематики 1834–1923 рр.» налічує 1648 од. зб. (це журнали, що видавались переважно у Москві та Санкт-Петербурзі).

Найцікавішою для дослідників є колекція «Педагогічна україніка 1842–1923 рр.» (890 од. зб.), яка має два розділи: «Періодичні видання українською, іноземними мовами» та «Наукова, навчальна, навчально-методична, художня література». Всі видання цієї колекції оцифровано: вони доступні для перегляду у локальній комп'ютерній мережі музею.

Сьогодні кожен музей обирає собі відповідну форму трансляції інформації, не оглядаючись на авторитети, а керуючись власним професіоналізмом, логікою свого матеріалу і потребами свого музею. Науковці Педагогічного музею України виробили свою стилістику, свій жанр: опрацювання фондів і оприлюднення результатів цього опрацювання у формі двох видавничих серій – «Педагогічні републікації» та «Бібліофонд Педагогічного музею», які виходять у друкованому та електронному варіантах вільний доступ до якого мають відвідувачі музейного сайту <http://pmu.in.ua/> (розділ «Публікації») та віртуальні користувачі електронної бібліотеки Національної академії педагогічних наук України <https://lib.iitta.gov.ua/>.

Підготовка таких ресурсів базується на науково-дослідній роботі: виявлення, атрибуція джерел інформації, їх наукове опрацювання. Видавничі серії готуються науковцями музею у співпраці з провідними українськими вченими у галузі історії освіти. Науковий консультант усіх видань – О. Сухомлинська, д-р пед. наук, академік НАПН України.

Характеризуючи далі випуски видавничих серій, подаватимемо їх назви у форматі гіперпосилань, за якими можна завантажити електронні варіанти видань.

Видавничу серію «Педагогічні републікації» започатковано у 2014 р. із метою популяризації бібліотечно-інформаційного ресурсу музею, актуалізації маловідомих або призабутих праць учених, педагогів, освітніх діячів минулого. Наразі світ побачило 9 випусків «Педагогічних републікацій». Розглянемо детальніше їх зміст та структуру.

Перший випуск серії – «Михайло Кравчук. Вибрані праці. Історія і методика математики» – містить републікації вибраних праць видатного українського математика і педагога М. Кравчука (1892–1942 рр.). У книзі подано бібліографію праць ученого та статті, в яких проведено аналіз його наукової спадщини [21].

Другий випуск серії – «Григорій Гринько. Олександр Шумський: Статті. Промови. Документи» – складається з републікацій праць народних комісарів освіти УСРР Г. Гринька (1890–1938 рр.) та О. Шумського (1890–1946 рр.). Видання присвячене 125-річчю від дня їхнього народження і містить опубліковані у педагогічній періодиці 1920-х рр. і нині майже недоступні статті, промови та документи, що відображають різні напрями їх діяльності. Основним джерелом, використаним у підготовці цього випуску серії, були педагогічні часописи 1920-х рр, що зберігаються у фондах музею, а саме відомі журнали «Путь просвещения» («Шлях освіти») та «Радянська освіта» і майже невідомі сучасному читачеві – «Студент революції» та «Пролетарська освіта» [11].

Третій випуск серії – «УНДІП на сторінках педагогічних журналів 1926–1976 рр.» – містить републікації інформаційних повідомлень про діяльність Українського науково-дослідного інституту педагогіки (нині – Інститут педагогіки НАПН України), що публікувалися на сторінках українських педагогічних журналів у 1926–1976 рр. Основним джерелом, використаним у підготовці цього випуску серії, були фахові педагогічні журнали, що зберігаються у фондах музею, а саме: «Дошкільне виховання», «За комуністичне виховання дошкільника», «Комуністична освіта», «Література в школі», «Початкова школа», «Радянська освіта», «Радянська школа», «Шлях освіти», «Українська мова в школі», «Українська мова і література в школі», «Український вісник рефлексології та експериментальної педагогіки» [31].

Особливістю четвертого випуску серії – «Освітня хроніка на сторінках періодичних видань 1917–1920 рр.» – є те, що переважну більшість републікацій (виключно першоджерел) становлять інформаційні повідомлення про різноманітні події в галузі освіти доби Української революції 1917–1921 рр. (відкриття нових навчальних закладів, проведення з'їздів, нарад тощо). Основним джерелом, використаним у підготовці цього випуску серії, був журнал «Вільна українська школа» (Київ, 1917–1920 рр.). Також використано й інші часописи, що зберігаються у фондах музею, а саме: «Подільська воля» (Вінниця, 1917 р.), «Просвітянин-кооператор» (Ромни, 1919–1920 рр.), «Пролетарська освіта» (Київ, 1920–1921 рр.), «Мир труда» (Харків, 1918–1919 рр.) [23].

П'ятий випуск серії – «Василь Сухомлинський. Афоризми» – присвячено 100-річчю від дня народження видатного педагога. Видання містить афоризми В. Сухомлинського, відібрані з його науково-педагогічних праць: представлено майже 500 афоризмів, об'єднаних у рубрики «Вчитель», «Виховання», «Батьки. Сім'я», «Жінка. Мати», «Школа» та ін. Ці афоризми вписані в контекст його розповідей про власний педагогічний досвід і є своєрідним концентрованим підсумком роздумів педагога про шляхи, можливості, напрями виховання у описаних ним життєвих ситуаціях [5].

Шостий випуск – «Метод проектів в українській школі 1920–1930-х років» – створено на основі опрацювання педагогічних часописів 1920-х – початку 1930-х рр., що зберігаються у фондах музею, а саме: «Радянська освіта», «Радянська школа» (у 1922–1925 рр. – «Освіта Донбасу»), «Робітнича освіта», «Шлях виховання й навчання», «Шлях освіти». Видання складається з трьох частин: теоретичні, методичні статті та бібліографічні огляди літератури [16].

У підготовці сьомого випуску серії – «Шкільні музеї в Україні в першій половині ХХ сторіччя» – використано педагогічні часописи першої пол. ХХ ст., що зберігаються у фондах музею, а саме: «Циркуляр по Киевскому учебному округу», «Світло», «Вільна українська школа», «Радянська школа» (1922–1930, у 1922–1925 – «Освіта Донбасу»), «За комуністичне виховання дошкільника», у яких висвітлено організацію та досвід діяльності шкільних музеїв [35].

Восьмий випуск серії присвячено актуальній нині темі інклюзії: «Освіта дітей з інвалідністю: педагогічна преса про вітчизняний та зарубіжний досвід (кінець ХІХ – 30-ті рр. ХХ ст.)». Видання містить републікації щодо вітчизняного і зарубіжного досвіду організації та функціонування навчальних закладів для дітей з особливими потребами в означений хронологічний період, а також їх навчання та розвитку. У книзі подано публікації з фондів музею, які розміщені у різних виданнях. Зокрема, використано матеріали педагогічних часописів, а саме: «Циркуляр по Киевскому учебному округу», «Світло», «Учитель» (Ужгород), «Пролетарська освіта» [22].

Дев'ятий випуск серії – «In memoriam: некрологи на сторінках українських педагогічних часописів кінця ХІХ – початку ХХІ ст.» – містить некрологи, опубліковані в українських періодичних педагогічних виданнях кінця ХІХ – початку ХХІ ст., які зберігаються у фондах Педагогічного музею України. Републікації об'єднано у два розділи: «Некрологи» та «Повідомлення про смерть» [36].

2015 р. започатковано ще одну видавничу серію – «Бібліофонд Педагогічного музею», мета якої – оприлюднення результатів наукового опрацювання фондів музею у формі каталогів книжкових музейних колекцій. Побачило світ 6 випусків серії.

Перший випуск цієї серії – «Колекція «Українська дитяча книга 1885–1923 рр.» Педагогічного музею України: Каталог-путівник» – присвячено українській рідкісній дитячій книзі, оскільки у фондовому зібранні музею зберігається справді унікальна колекція творів художньої літератури для дітей,

що вийшли у світ у 1885–1923 рр. Колекція нараховує 123 видання і структурно складається з таких груп: «Періодичні видання», «Україномовні оригінальні видання», «Україномовні перекладні видання», «Видання російською мовою» та «Збірники». Зважаючи на те, що дитяча книга – це досить складний синтез словесного мистецтва і графіки, у каталог-путівник введено спеціальний розділ «Альбом ілюстрацій», що збагатило видання [26].

У другому випуску серії – «Циркуляри по Київському навчальному округу у фондах Педагогічного музею України (1874–1917 рр.)» – представлено один із цікавих, але малодосліджених, а отже, й рідко використовуваних джерел з історії освіти в Україні – «Циркуляри по Київському учебному округу». Цей журнал виходив у Києві щомісячно у 1859–1917 рр. У фондах Педагогічного музею України зберігається 198 номерів цього видання за 1874–1917 рр. Документи систематизовано у розділи за темами: «Нормативно-правова база діяльності різних типів навчальних закладів», «Зміст та методика навчання», «Жіноча освіта», «Університетська освіта», «Положення про іменні стипендії» та ін. [32].

Третій випуск серії – «Українська книга 1917–1921 рр. у фондах Педагогічного музею України» – містить бібліографічну та фактологічну інформацію про масив видань зазначеного періоду. У фондах музею зберігається 163 українські видання 1917–1921 рр. Каталог складається з трьох частин: «Книги українською мовою» (103 вид.), «Книги іншими мовами» (22), «Періодичні видання» (38). Особливістю цього випуску серії є те, що усі представлені в каталозі-путівнику видання оцифровано. Посилання для завантаження у форматі PDF та розмір файлу подано після кожного бібліографічного опису [27].

У фондах музею зберігається 147 видань дитячих видань 1920-х років, які систематизовано у четвертому випуску серії – «Українська дитяча книга 1920-х років у фондах Педагогічного музею України». В каталозі їх розміщено у хронологічному порядку появи видання на світ, починаючи з 1920 р. і завершуючи 1929 р. Каталог ілюстровано світлинами палітурок та ілюстрацій видань. Усі представлені в каталозі-путівнику видання оцифровано; тож дослідники дитячої літератури матимуть можливість звернутися до музею і працювати з електронними копіями видань [28].

У п'ятому випуску серії – «Українська дитяча література 1930-х років у фондах Педагогічного музею України» – представлено книжкові видання та журнали для дітей, що вперше побачили світ у драматичний для української історії час – 1930-ті роки, коли з'являються такі дитячі журнали, як «Червоні квіти» (1923–1930 рр., з 1931 р. – «Піонерія»), «Більшовиченя» (1925 р.), «Жовтень» (1928–1941 рр., з 1948 р. – «Барвінок»), «Весела бригада» (1931–1937 рр.), «Знання та праця» (1929 р., з 1992 р. – «Наука і фантастика») та ін. Для них характерна ідеологічна спрямованість на виховання дітей у дусі комуністичної ідеї. Активно розвивалася українська дитяча література на західноукраїнських землях, де виходили такі періодичні видання: «Світ дитини», «Дзвіночок», «Українська ластівка» та ін. Всі вони користувалися великою популярністю і розповсюджувалися не лише на західноукраїнських землях, а й у діаспорі, зокрема у США, Канаді, Румунії, Чехословаччині. Прикметна ознака цих видань – наявність творів релігійної тематики. В Педагогічному музеї України зберігається 452 видання української дитячої літератури 1930-х рр.: 310 книжкових і 142 журнальних. Каталог ілюстровано світлинами палітурок, титульних аркушів та окремих сторінок видань [29].

Шостим випуском серії «Бібліофонд Педагогічного Музею» став каталог-путівник «Українська дитяча література 1940-х років у фондах Педагогічного музею України», у якому представлено бібліографічну та фактологічну інформацію про масив літератури для дітей зазначеного періоду, наявних у музейному зібранні, а це 196 видань української дитячої літератури 1940-х рр.: 158 книжкових і 38 журнальних [30].

Висновки. Отже, реалізуючи право рівного доступу громадян до культурної спадщини, Педагогічний музей України оцифровує фонди й, популяризує свої колекції серед широкого загалу шляхом видавничої діяльності. Започатковані музеєм видавничі серії «Педагогічні републікації» та «Бібліофонд Педагогічного Музею» є складовою бібліотечно-інформаційного ресурсу, транслюють та інтегрують українську національну педагогічну спадщину у світовий інформаційно-комунікаційний простір. Бібліотечно-інформаційний ресурс Педагогічного музею – це сукупність упорядкованої документованої інформації, призначена для задоволення інформаційних, науково-дослідних, освітніх та культурних потреб користувачів. З часом інтерес до бібліотечно-інформаційного ресурсу музею зростатиме, тому перспективними завданнями визначено подальше опрацювання фонду музею та його представлення з використанням новітніх інформаційно-комунікаційних технологій: оцифрування, створення відеопрезентацій за матеріалами видавничих серій у соціальних мережах, ютуб-каналі музею, презентація видань на науково-практичних конференціях, зокрема закордоном.

Перспективою наступних випусків видавничих серій визначено такі актуальні з історико-педагогічного погляду теми: «Ювілеї на сторінках періодичних видань (за матеріалами фондів Педагогічного музею України)» та «Підручники з української мови у фондах Педагогічного музею

України». Такі видання становлять значний науковий інтерес, оскільки фактологічні і бібліографічні матеріали, які будуть у них представлені, дадуть змогу заповнити певні прогалини в історії української освіти та шкільництва або ж, враховуючи процеси до колонізації та декомунізації, поглянути на вже відомі факти і події з іншого ракурсу.

Список використаної літератури

1. Артемов Ю. Аналіз деяких шляхів інтеграції бібліотечно-інформаційних ресурсів. *Вісник Книжкової палати*. 2011. № 11. С. 17-20.
2. Благодарєва Т. Інформаційні ресурси. *Українська бібліотечна енциклопедія*. URL: <https://cutt.ly/g3e0j9M> (дата звернення: 07.02.2023)
3. Бондаренко В. Педагогічний музей України в інтернет-просторі. *Музейна педагогіка в науковій освіті: зб. тез доп. учасників II Всеукр. наук.-практ. конф.*, м. Київ, 26 листоп., 2020 р. / за наук. ред. С. О. Довгого. Київ. 2020. С. 164.
4. Бугаєва О. Інформаційні ресурси музеїв Києва: проблема джерел Української іконографії. *Бібліотечний вісник*. 2008. № 3. С. 28–35.
5. Василь Сухомлинський. Афоризми [укл. О.П. Міхно; наук. консультант О.В. Сухомлинська]. Київ, 2018. 104 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 5).
6. Гавриш Н. Галузеві бібліотечно-інформаційні ресурси як комунікаційні засоби. *Вісник Книжкової палати*. 2012. № 4. С. 1-3.
7. Гайда Л. Електронний ресурс «Музейна педагогіка»: актуальні практики. *Музейна педагогіка в умовах пандемії COVID-19: зб. матеріалів доп. учасників Всеукр. круглого столу*, м. Київ, 27 трав., 2021 р. / за наук. ред. С.О. Довгого. Київ. 2021. С. 119–123.
8. Гайдей В. Праці вчених-математиків у колекції стародруків Педагогічного музею України. *Матеріали XV між нар. наук. конф. ім. акад. М. Кравчука*. Київ. 2014. Т. 4. С. 64–65.
9. Гайдей В. Підручники з математики у колекції «Педагогічна україніка 1842-1923 рр.» Педагогічного музею України. *Матеріали XV між нар. наук. конф. ім. акад. М. Кравчука*. Т. 4. Київ. 2014. С. 66–67.
10. Горова С. Розвиток особи в процесі суспільної інформатизації і трансформації соціокомунікаційних функцій бібліотек: дис... д-ра наук із соц. комун. 27.00.03; 27.00.01 / Нац. акад. наук України, Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського. Київ. 2020.
11. Григорій Гринько. Олександр Шумський: Статті. Промови. Документи [укл.: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Київ. 2015. 144 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 2).
12. Закон України «Про музеї та музейну справу», 1995. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/249/95-вр> (дата звернення: 07.02.2023)
13. Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології [уклад.: П.І. Рогова, Я.О. Чепуренко, С.М. Зозуля, І.Г. Лобановська]. Київ, 2012. 283 с.
14. Кунанець Н. Е. Консолідація інформаційних ресурсів бібліотек, архівів, музеїв: світовий досвід. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2016. № 3. С. 11–19.
15. Матвійчук О. Е. Виховання на цінностях (за матеріалами Педагогічного музею України). *Бібліосвіт: інформаційний вісник*. 2020. Вип. 1. С. 34–45.
16. Метод проєктів в українській школі 1920–1930-х років [укл.: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Вінниця. 2019. 192 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 6).
17. Міхно О. П. Стародруки латинським шрифтом у зібранні Педагогічного музею України. *Педагогічна газета*. 2014. Верес. (№ 9). С. 7.
18. Міхно О. П. Кириличні видання Педагогічного музею. *Педагогічна газета*. 2014. Квіт. (№ 4). С. 8.
19. Міхно О. Національне надбання у Педагогічному музеї України. *Наука і суспільство*. 2015. № 1–2. С. 2–10.
20. Міхно О. Видавничі серія «Бібліофонд педагогічного музею» як спосіб популяризації книжкових музейних колекцій. *Наук. праці Держ. наук.-пед. б-ки України ім. В. О. Сухомлинського*. 2016. Вип. 5. С. 97–103
21. Михайло Кравчук. Вибрані праці. Історія і методика математики» [упоряд.: Вірченко Н. О., Гайдей В. О., Міхно О.П.]. Київ. 2014. 252 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 1).
22. Освіта дітей з інвалідністю: педагогічна преса про вітчизняний та зарубіжний досвід (кінець XIX – 30-ті рр. XX ст.) [укл.: О.П. Міхно; наук. консультант О.В. Сухомлинська]. Вінниця. 2021. 300 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 8)
23. Освітня хроніка на сторінках періодичних видань 1917–1920 рр. (з фондів Педагогічного музею України) [укл.: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Київ : ПМУ, 2017. 182 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 4).
24. Організація і методика створення галузевих бібліотечно-інформаційних ресурсів для освітньої галузі України [Л. О. Біла, Л. М. Бондар, О. Б. Бондарчук та ін.; наук. ред.: Л. М. Заліток, І. Г. Лобановська]. Київ, 2016. 175 с.
25. Тригубенко В. Скарбниця реліквій, джерело досвіду вітчизняної освіти. *Педагогіка толерантності*. 2000. № 2. С. 33–48.
26. Українська дитяча книга 1885–1923 рр. Педагогічного музею України: Каталог-путівник [укл.: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; автор передмови О. Я. Савченко; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Київ. 2015. 144 с.; іл. (Сер. «Бібліофонд Педагогічного музею»; вип. 1).

27. Українська книга 1917–1921 рр. у фондах Педагогічного музею України: Каталог-путівник [укладачі: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Київ, 2017. 172 с.; іл. (Сер. «Бібліофонд Педагогічного Музею»; вип. 3).
28. Українська дитяча книга 1920-х років у фондах Педагогічного музею України: Каталог-путівник [укладачі: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Київ, 2018. 116 с.; іл. (Сер. «Бібліофонд Педагогічного Музею»; вип. 4)
29. Українська дитяча література 1930-х років у фондах Педагогічного музею України: Каталог-путівник [укладачі: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Вінниця, 2019. 144 с.; іл. (Сер. «Бібліофонд Педагогічного Музею»; вип. 5).
30. Українська дитяча література 1940-х років у фондах Педагогічного музею України: Каталог-путівник [укл.: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Вінниця. 2021. 134 с.; іл. (Сер. «Бібліофонд Педагогічного Музею»; вип. 6).
31. УНДП на сторінках педагогічних журналів 1926–1976 рр. [укладачі: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Київ, 2016. 212 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 3).
32. Циркуляри по Київському навчальному округу у фондах Педагогічного музею України (1874–1917 рр.): Каталог-путівник [укл.: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Київ. 2016. 166 с. (Сер. «Бібліофонд Педагогічного Музею»; вип. 2).
33. Циркуляр по управленню народними училищами. 1903. № 1. 147 с.
34. Шемаєв С. О. Форми взаємодії бібліотек, музеїв, архівів. *Вісник ХДАК*. 2014. Вип. 42. С. 222–230.
35. Шкільні музеї в Україні в першій половині ХХ сторіччя [укл.: В. О. Гайдей, О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Вінниця, 2020. 208 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 7).
36. In memorem: некрологи на сторінках українських педагогічних часописів кінця ХІХ – початку ХХІ ст. (за матеріалами фондів Педагогічного музею України) [укл.: О. П. Міхно; наук. консультант О. В. Сухомлинська]. Вінниця, 2022. 356 с. (Сер. «Педагогічні републікації»; вип. 9).

References

1. Artemov Yu. Analiz deiakykh shliakhiv intehratsii bibliotechno-informatsiinykh resursiv. *Visnyk Knyzhkovoï palaty*. 2011. № 11. S. 17-20.
2. Blahodarieva T. B. Informatsiini resursy. *Ukrainska bibliotechna entsyklopediia*. URL: <https://cutt.ly/g3e0j9M> (data zvernennia: 07.02.2023).
3. Bondarenko V. V. Natsionalne nadbannia v Pedahohichnomu muzei Ukrainy: zberezhennia, doslidzhennia, zabezpechennia funktsionuvannia. *Zbirnyk naukovykh prats za materialamy Vseukrainskoi naukovoi konferentsii prysviachenoï 100-richchia vid dnia zasnuvannia Poltavskoho muzeiu (halerei mystetstv) im. Mykoly Yaroshenka «Misiia muzeiu XX stolittia»*. 2019. S. 72–75.
4. Buhaieva O. Informatsiini resursy muzeiv Kyieva: problema dzherel Ukrainskoi ikonohrafiï. *Bibliotechnyi visnyk*. 2008. № 3. S. 28–35.
5. Vasyl Sukhomlynskyi. Aforyzmy [ukladach O. P. Mikhno; nauk. konsul'tant O. V. Sukhomlyns'ka]. Kyiv. 2018. 104 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsiï»; vyp. 5).
6. Havrysh N. Haluzevi bibliotechno-informatsiini resursy yak komunikatsiini zasoby. *Visnyk Knyzhkovoï palaty*. 2012. № 4. S. 1-3.
7. Hayda L. Elektronnyy resurs «Muzeyna pedahohika»: aktual'ni praktyky. *Muzeyna pedahohika v umovakh pandemii COVID-19: zbirnyk materialiv dopovidey uchasnykiv Vseukrayins'koho kruhloho stolu*, m. Kyiv, 27 travnya 2021 r. / za nauk.red.S.O.Dovhoho. Kyiv. 2021. S.119-123.
8. Haidei V. Pratsi vchenykh-matematykiv u koleksii starodrukiv Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy. *Materialy XV mizhnarodnoi naukovoi konferentsii im. akad. Mykhaila Kravchuka*. 2014.T. 4. S. 64–65.
9. Haidei V. Pidruchnyky z matematyky u koleksii «Pedahohichna ukrainika 1842-1923 rr.» Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy. *Materialy XV mizhnarodnoi naukovoi konferentsii im. akad. Mykhaila Kravchuka*. 2014.T. 4. S. 66–67.
10. Horova S.V. Rozvytok osoby v protsesi suspilnoi informatyzatsii i transformatsii sotsiokomunikatsiinykh funktsii bibliotek: dys. doktora nauk iz sots. komun. 27.00.03; 27.00.01 / Nats. akad. nauk Ukrainy, Nats. b-ka Ukrainy im. V.I.Vernadskoho. Kyiv, 2020. 457 s.
11. Hryhorii Hrynko. Oleksandr Shumskyi: Statti. Promovy. Dokumenty [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Kyiv. 2015. 144 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsiï»; vyp. 2).
12. Zakon Ukrainy «Pro muzei ta muzeinu spravu», 1995. URL: [https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/249/95-vr](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/249/95-vr) (data zvernennia: 07.02.2023).
13. Informatsiini resursy. *Slovnyk zakonodavchoi ta standartyzovanoi terminolohii* [uklad.: P. I. Rohova, Ya. O. Chepurenko, S. M. Zozulia, I. H. Lobanovska]. Kyiv. 2012. 283 s.
14. Kunanets N. E. Konsolidatsiia informatsiinykh resursiv bibliotek, arkhiviv, muzeiv: svitovi dosvid. *Bibliotekoznavstvo. Dokumentoznavstvo. Informolohiia*, 2016. № 3. S. 11–19.
15. Matviichuk O. Ye. Vykhovannia na tsinnostiakh (za materialamy Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy). *Bibliosvit: informatsiinyi visnyk*, 2020. Vyp. 1. S. 34–45.
16. Metod proektiv v ukrainskii shkoli 1920–1930-kh rokiv [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk.konsultant O. V. Sukhomlynska]. Vinnytsia. 2019. 192 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsiï»; vyp. 6).

17. Mikhno O. P. Starodruky latynskym shryftom u zibranni Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy. *Pedahohichna hazeta*. 2014. Veresen (№ 9). S. 7.
18. Mikhno O. P. Kyrylychni vydannia Pedahohichnoho muzeiu. *Pedahohichna hazeta*. 2014. Kvit. (№ 4). S. 8.
19. Mikhno O. Natsionalne nadbannia u Pedahohichnomu muzei Ukrainy. *Nauka i suspilstvo*. 2015. №1–2. S. 2–10.
20. Mikhno O. Vydavnycha seriia «Bibliofond pedahohichnoho muzeiu» yak sposib populiaryzatsii knyzhkovykh muzeinykh kolektsii. *Naukovi pratsi Derzhavnoi naukovo-pedahohichnoi biblioteki Ukrainy imeni V. O. Sukhomlynskoho*. 2016. Vyp. 5. S. 97–103.
21. Mykhailo Kravchuk. Vybrani pratsi. Istoriia i metodyka matematyky» [uporiad.: Virchenko N. O., Haidei V. O., Mikhno O. P.]. Kyiv. 2014. 252 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsii»; vyp. 1).
22. Osvita ditey z invalidnistyu: pedahohichna presa pro vitchyznyanyy ta zarubizhnyy dosvid (kinets' XIX – 30-ti rr. XX st.) [ukladach: O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlyns'ka]. Vinnytsya. 2021. 300 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsiyi»; vyp. 8).
23. Osvitnia khronika na storinkakh periodychnykh vydan 1917–1920 rr. (z fondiv Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy) [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Kyiv, 2017. 182 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsii»; vyp. 4).
24. Orhanizatsiia i metodyka stvorennia haluzevykh bibliotechno-informatsiinykh resursiv dlia osvitiianskoi haluzi Ukrainy [L. O. Bila, L. M. Bondar, O. B. Bondarchuk ta in.; nauk. red.: L. M. Zalitok, I.H. Lobanovska]. Kyiv, 2016. 175 s.
25. Tryhubenko V. Skarbnytsya relikvii, dzherelo dosvidu vitchyznyanoi osvity. *Pedahohika tolerantnosti*. 2000. № 2. S. 33–48.
26. Ukrainska dytiacha knyha 1885–1923 rr. Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy: Kataloh-putivnyk [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; avtor peredmovy O. Ya. Savchenko; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Kyiv. 2015. 144 s.; il. (Ser. «Bibliofond Pedahohichnoho muzeiu»; vyp. 1).
27. Ukrainska knyha 1917–1921 rr. u fondakh Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy: Kataloh-putivnyk [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Kyiv, 2017. 172 s.; il. (Ser. «Bibliofond Pedahohichnoho Muzeiu»; vyp. 3).
28. Ukrainska dytiacha knyha 1920-kh rokiv u fondakh Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy: Kataloh-putivnyk [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Kyiv, 2018. 116 s.; il. (Ser. «Bibliofond Pedahohichnoho Muzeiu»; vyp. 4).
29. Ukrainska dytiacha literatura 1930-kh rokiv u fondakh Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy: Kataloh-putivnyk [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Vinnytsia. 2019. 144 s.; il. (Ser. «Bibliofond Pedahohichnoho Muzeiu»; vyp. 5).
30. Ukrainska dytiacha literatura 1940-kh rokiv u fondakh Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy: Kataloh-putivnyk [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Vinnytsia. 2021. 134 s.; il. (Ser. «Bibliofond Pedahohichnoho Muzeiu»; vyp. 6).
31. UNDP na storinkakh pedahohichnykh zhurnaliv 1926–1976 rr. [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Kyiv. 2016. 212 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsii»; vyp. 3).
32. Tsyrukuliary po Kyivskomu navchalnomu okruhu u fondakh Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy (1874-1917 rr.): Kataloh-putivnyk [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Kyiv. 2016. 166 s. (Ser. «Bibliofond Pedahohichnoho Muzeiu»; vyp. 2).
33. Tsyrukuliary po upravleniyu narodnymi uchilishcham. Kyiv, 1903. Vyp. 1. 147 s.
34. Shemaiev S. O. Formy vzaemodii bibliotek, muzeiv, arkhiviv. *Visnyk KhDAK*. 2014. Vyp. 42. S. 222–230.
35. Shkilni muzei v Ukraini v pershii polovyni XX storichchia [ukladachi: V. O. Haidei, O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Vinnytsia. 2020. 208 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsii»; vyp. 7).
36. In memoriam: nekrolohy na storinkakh ukrainskykh pedahohichnykh chasopysiv kintsia XIX – pochatku XX st. (za materialamy fondiv Pedahohichnoho muzeiu Ukrainy) [ukladach: O. P. Mikhno; nauk. konsultant O. V. Sukhomlynska]. Vinnytsia. 2022. 356 s. (Ser. «Pedahohichni republikatsii»; vyp. 9).

LIBRARY AND INFORMATION RESOURCE OF THE PEDAGOGICAL MUSEUM OF UKRAINE

Mikhno Oleksandr – Doctor of Pedagogical Sciences,
Director of the Pedagogical Museum of Ukraine, Kyiv,

Matviichuk Oksana – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Institute of Postgraduate Education
Borys Hrinchenko University of Kyiv

The article is devoted to the coverage of the library and information resource of the Pedagogical Museum of Ukraine from the standpoint of its use for the study of historical and cultural heritage.

The mission of the museum as a social institution is highlighted. It is noted that the museum is directly responsible for making information about its collections and funds freely available. The general organization of library and information resources, their purpose is considered. Emphasis is placed on the library and information resource of the Pedagogical Museum of Ukraine, which consists of thematic books collections. The technological scheme and basic principles of work with collections are offered. An example of the museum's publishing activity is given. The need to popularize and update the little-known or forgotten works of scientists, teachers, educators of the past and the release of the publishing series «Pedagogical

Re-publications». It is argued that the elaboration of the museum's funds in the form of catalogs of book museum collections contributed to their wide publication in the format of publications of the series «Library Fund of the Pedagogical Museum».

Key words: library and information resource, Pedagogical Museum of Ukraine, collections, pedagogical republications, library fund of the pedagogical museum.

UDC 069(477):37]:02

LIBRARY AND INFORMATION RESOURCE OF THE PEDAGOGICAL MUSEUM OF KRAINE

Mikhno Oleksandr – Doctor of Pedagogical Sciences,
Director of the Pedagogical Museum of Ukraine, Kyiv,

Matviichuk Oksana – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Institute of Postgraduate Education Borys Hrinchenko University of Kyiv

The aim of this paper is to summarize information about the library and information resource of the Pedagogical Museum of Ukraine, which is based on the museum's funds and consists of thematic book collections and publishing series, to present its structure and content to the scientific community.

Research methodology. A scientific-methodological toolkit was used, the basis of which consists of systematic, historical-logical methodological approaches and general scientific methods of theoretical analysis, synthesis, abstraction, concretization, generalization.

Results. It was established that the fund of the Pedagogical Museum of Ukraine as of December 31, 2022 is 46,912 storage units. The fund includes several collections of the most valuable book monuments, which are grouped by chronological and typeface: incunabula, old prints in Latin script of the 16th–18th centuries, old Cyrillic prints of the 17th–beginning 20th century, edition of the civil press of the 18th – first third of the 20th century, Journals of pedagogical and historical-cultural topics 1834-1923, Ukrainian pedagogic editions 1842-1923. Concepts of creation and content of 9 issues of the museum publishing series «Pedagogical Re-publications» (founded in 2014) and 6 issues of the publishing series «Library Fund of the Pedagogical Museum» (founded in 2015) are presented. It is well-founded that by carrying out publishing activities and thereby popularizing its library and information resource, the Pedagogical Museum of Ukraine forms and promotes a positive image of the museum in society, popularizes museum collections and expands the scope of educational activities.

Novelty. For the first time, the library and information resource of the Pedagogical Museum is presented in a complete form as a set of organized documented information, designed to meet the informational, research, educational and cultural needs of users. It has been proven that realizing the right of equal access of citizens to cultural heritage, the Pedagogical Museum of Ukraine digitizes its funds and popularizes its collections among the general public through publishing activities. It is argued that the publishing series «Pedagogical Re-publications» and «Library Fund of the Pedagogical Museum» initiated by the museum are a component of the library and information resource, broadcasting and integrating the Ukrainian national pedagogical heritage into the global information and communication space.

Key words: library and information resource, Pedagogical Museum of Ukraine, collections, pedagogical republications, library fund of the pedagogical museum.

Надійшла до редакції 27.02.2023 р.

УДК 002

ПОНЯТТЯ «МУЗЕЙНИЙ ПРЕДМЕТ» НА ПЕРЕТИНІ З ДОКУМЕНТОЗНАВСТВОМ ТА МУЗЕЄЗНАВСТВОМ

Шатрова Марина – кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи,

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<https://orcid.org/0000-0001-5103-8242>

DOI: [https://](https://shatromarin5@gmail.com)

shatromarin5@gmail.com

Здійснено теоретичне обґрунтування поняття «образотворчий документ» як частини поняття «музейний предмет». Досліджено, що поняття оригінальний «образотворчий документ» є складовою частиною поняття «музейний предмет». Здійснено дослідження оригінальних образотворчих документів, класифіковано і виокремлено проблеми їх функціонування та реєстрації. Проаналізовано низку публікацій в яких частково розглядаються теоретичні аспекти дослідження окремих образотворчих документів працівниками Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського НАН України.

Ключові слова: образотворчий документ, музейний предмет, музеєзнавство, документознавство, пам'яткознавство.

Актуальність дослідження. Сучасне суспільство, стикаючись із значним потоком джерел інформації, вимагає уточнення і конкретизації терміна «музейний предмет» та місця його визначення на стику наук «музеєзнавство», «пам'яткознавство», «бібліографознавство» та «документознавство».